

Összetartó közösség

– Gheorghe Ciuhandu, Temesvár polgármestere –

– *Hogyan jellemezné Temesvárt?*

– Azt gondolom, Temesvárnak Európa-szerte, de általában a világban is jó a hírneve. Személyesen is ezt tapasztaltam, amikor Európában, az Egyesült Államokban vagy akár Kínában jártam. Meglepett, hogy mindenütt hallottak Temesvárról. Persze amit általánosan tudni szoktak róla, az inkább az 1989-es forradalommal, a kommunista diktatúra bukásával kapcsolatos. Emiatt nagyon sokan csak ezzel az eseménnyel kötik össze a nevét. Azok, akik közelebbről ismerik – itt az európai térségre gondolok –, azt is tudják, hogy több mint hétszáz éves története van, illetve hogy elhelyezkedése révén Temesvár egyszerre kapocs és választóvonal a Balkán és Közép-Európa között. Károly Róbert idején a magyar királyság, a török uralom alatt pedig a temesi vilajet központja volt. A kétszáz éves osztrák uralom alól történt felszabadulásáig az osztrák birodalomhoz, illetve később az Osztrák–Magyar Monarchiához tartozott, majd 1918 után, a Romániához csatolást követően a legdinamikusabban fejlődő román városok egyike lett.

Temesvárnak ez a történelmi konnotáció, valamint az, hogy közismerten multikulturális város, sajátos jellegzetes kölcsönöz. Azt is el kell mondanom, hogy Temesvár az utóbbi tíz évben a nagyarányú befektetések következtében hatalmasat fejlődött gazdaságilag: az egy főre eső befektetett pénz mennyisége az országos átlag

ötszöröse. Világhírű nagybefektetők jöttek, akik egyben a város arculatán is változtattak.

És végül, de nem utolsósorban azt gondolom, hogy Temesvár modellértékű multikulturális városként is közismert, ahol nincsenek nemzetiségek vagy felekezetek közötti konfliktusok, noha a Balkánnak egy meglehetősen zaklatott részén helyezkedik el.

– *Mit tesz ön a város fejlesztésének, illetve a fent leírt jelleg megőrzésének érdekében?*

– 1996 óta vagyok a város polgármestere, 2000-ben és 2004-ben is újraválasztottak, így már tizedik esztendeje látom el ezt a tisztséget. Úgy vélem, hogy csak a kötelességemet teljesítettem, amit minden polgármesternek tennie kell. Igyekeztem aktívan részt venni a város életében. Minthogy végzettségem szerint építész vagyok, és jól ismerem a várost, sikerült néhány városrendezési és infrastruktúrabeli változtatást is eszközölnöm. Ugyanakkor eredményesen kamatoztattam a jó értelemben vett személyi konjunkciót is: a kommunista diktatúra idején nagy számban nyugatra távozott temesváriak segítségével vissza tudtuk állítani hagyományos kapcsolatainkat Németországgal, Ausztriával, Magyarországgal, Észak-Olaszországgal, Franciaországgal mind kulturális, mind gazdasági értelemben. Munkám másik legjelentősebb eredménye véleményem szerint az volt, hogy a nagybefektetők idevonzásával, illetve a nagy beruházások révén Temesváron gyakorlatilag felszámoltuk a munkanélküliséget.

– *Mit tudott Temesvárnak ebből a gazdagságából és sokszínűségéből megmutatni a világnak?*

– A temesváriakat és a külföldi befektetőket elsősorban a gazdasági eredmények érdeklik, s ezeket Európa-szerte, de még az Egyesült Államokban is elismerik. Amiről egyelőre kevesebbet tudnak, azonban szintén nagyon értékes, az a kulturális örökségünk, mégpedig a Temesvárt jellemző interkulturalitás vagy multikulturalitás. A temesváriak ugyanis – noha más-más nyelveken beszélnek – összetartó közösséget alkotnak. Emiatt különösen fontosnak tartom az itt létrejött kulturális, szellemi, művészi értékek megismertetését. Tavaly novemberben be is mutatkoztunk Brüsszelben, az Európa Parlamentben. Kiállítások keretében bemutattuk a Bánság történetét, illetve műtárgyak, festmé-

Megpróbáltunk az Olaszországgal, Németországgal, Franciaországgal, Magyarországgal stb. kialakított testvérvárosi kapcsolatoknak – az adminisztratív viszonyon túl – emberi és gyakorlati jelleget is kölcsönözni. Szakembercserét szervezünk, közös projekteken dolgozunk, illetve (főként Németországtól) technikai segítséget kapunk. Ezek mind olyan dolgok, amelyek révén a gyakorlatban is európaiaknak érezhetjük magunkat. Ha

nyek, szobrok segítségével az itteni művészeti életet. Ugyanakkor zenei és színházi előadások is voltak, a Filharmónia, illetve a három temesvári színház részvételével (Román Nemzeti Színház, Német Állami Színház, Csiky Gergely Színház – ez utóbbi kettőt a Polgármesteri Hivatal támogatta). Azt gondolom, hogy ebből a bemutatkozásból nemcsak Temesvár, hanem egész Románia is sokat nyert.

Jó kapcsolataink vannak különféle, elsősorban osztrák, német kulturális intézményekkel, egyetemekkel, de összeköttetésben állunk észak-olaszországi városokkal is. Franciaországban Mulhouse a testvérvárosunk, de Strassbourggal is jó viszonyt tartunk fenn, ami művészeti cserekiállítások, kulturális és sportesemények formájában is megnyilvánul.

– *Hogyan látja Temesvár és a Bánság helyét Románián belül, illetve – már az előbb-utóbb bekövetkező EU-betagozódás után – az unión belüli Közép-Európában?*

– Román állampolgároként természetesen egész Romániával szoros a kapcsolatunk, hiszen benne és érte dolgozunk, de a határon túli román diaszpórával, a magyarországi, szerbiai, bulgáriai, ukrainai román kisebbséggel, illetve a besszarábiai románokkal is jó viszonyt ápolunk. Ezenfelül azonban elsősorban a szomszédos országokkal próbáltunk együttműködést keresni. Magyarországon kiemelt kapcsolatunk van Szegeddel, Szerbiában Újvidékkel: ezekkel a testvérvárosi kötelekekkel elsősorban a Duna–Körös–Maros–Tisza eurórégióhoz való tartozásunkat igyekeztük megerősíteni.

Románia is belép 2007-ben vagy 2008-ban az unióba, ezek a kapcsolatok tovább bővülnek majd. Úgy gondolom, az ország nyugati részében élő románok jelentős részének, de a többi románnak is az a kívánsága, hogy tagok, résztvevők legyünk az unióban. Így román sorsunk mellett európai sorsunk is beteljesedik.

– *Milyen terveik vannak?*

– Nagyon sok aktuális tervünk van, amelyek elsősorban az infrastruktúra fejlesztésére irányulnak. Most például belekezdünk egy olyan projektbe, amely a város történelmi részének helyreállítását célozza. A német kormány műszaki és anyagi segítségével megpróbáljuk restaurálni XVIII–XIX. századi, illetve XX. század eleji épületeinket. Ez a projekt most, januárban kezdődött, a technikai része 1,3 millió euró beruházást jelent, és további tárgyalásokat folytatunk, hogy a többi, fenntartáshoz szükséges 5 milliót is megkaphassuk. Ennek segítségével helyreállíthatnánk a történelmi városközpontot, amely jelen pillanatban a legszebb urbanisztikai megoldás Romániában. Ehhez a tervhez nagyon ragaszkodom, mert megvalósításával éppen a város közép-európai jellegét emelhetnénk ki. ■